Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

PADOMES DIREKTĪVA 92/85/EEK

(1992. gada 19. oktobris)

par pasākumu ieviešanu, lai veicinātu drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošanu strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti (desmitā atsevišķā direktīva Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punkta nozīmē)

(OV L 348, 28.11.1992., 1. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/30/EK (2007. gada 20. jūnijs)	L 165	21	27.6.2007.
►**M2**	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/27/ES (2014. gada 26. februāris)	L 65	1	5.3.2014.

▼B

PADOMES DIREKTĪVA 92/85/EEK

(1992. gada 19. oktobris)

par pasākumu ieviešanu, lai veicinātu drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošanu strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti (desmitā atsevišķā direktīva Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punkta nozīmē)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 118.a pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]), kas izstrādāts pēc apspriešanās ar Darba drošības, higiēnas un veselības aizsardzības padomdevēju komiteju,

sadarbībā ar Eiropas Parlamentu ([2]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([3]),

tā kā Līguma 118.a pantā paredzēts, ka Padome direktīvās nosaka minimālās prasības, lai, jo īpaši darba vidē, veicinātu uzlabojumus darbinieku drošībā un veselības aizsardzībā;

tā kā šī direktīva neattaisno atsevišķās dalībvalstīs jau sasniegtā aizsardzības līmeņa pazemināšanu, un dalībvalstis Līgumā ir apņēmušās veicināt uzlabojumus un saskaņot nosacījumus šajā jomā, saglabājot jau veiktos uzlabojumus;

tā kā saskaņā ar Līguma 118.a panta noteikumiem minētajās direktīvās jāizvairās uzlikt tādus administratīvus, finansiālus un juridiskus ierobežojumus, kas traucē izveidoties un attīstīties maziem un vidējiem uzņēmumiem;

tā kā saskaņā ar Lēmumu 74/325/EEK ([4]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1985. gada Pievienošanās aktu, Komisija, izstrādājot priekšlikumus šajā jomā, apspriežas ar Darba drošības, higiēnas un veselības aizsardzības padomdevēju komiteju;

tā kā 19. punktā Kopienas Hartā par darba ņēmēju sociālajām pamattiesībām, kuru 1989. gada 9. decembrī Strasbūras Eiropadomē pieņēma valsts vai valdības vadītāji no 11 dalībvalstīm, jo īpaši paredzēts, ka:

> "Visiem darbiniekiem jānodrošina pietiekami apstākļi veselības aizsardzībai un drošībai darba vidē. Jāveic attiecīgi pasākumi, lai turpinātu apstākļu saskaņošanu šajā jomā, saglabājot jau veiktos uzlabojumus.";

tā kā Komisija savā rīcības programmā Kopienas hartas par darba ņēmēju sociālajām pamattiesībām īstenošanai kā vienu no mērķiem iekļāvusi Padomes direktīvas pieņemšanu par strādājošu grūtnieču aizsardzību;

([1]) OV C 281, 9.11.1990., 3. lpp., un OV C 25, 1.2.1991., 9. lpp.
([2]) OV C 19, 28.1.1991., 177. lpp., un OV C 150, 15.6.1992., 99. lpp.
([3]) OV C 41, 18.2.1991., 29. lpp.
([4]) OV L 185, 9.7.1974., 15. lpp.

▼B

tā kā 15. pantā Padomes 1989. gada 12. jūnija Direktīvā 89/391/EEK par pasākumu ieviešanu, lai veicinātu darbinieku drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošanu ([1]), paredzēts, ka īpaši jūtīgas riska grupas jāaizsargā no briesmām, kas tās īpaši apdraud;

tā kā strādājošas grūtnieces, sievietes, kas strādā pēcdzemdību periodā vai strādājošas sievietes, kas baro bērnu ar krūti, daudzējādā ziņā uzskata par īpašu riska grupu, un ir jāveic pasākumi attiecībā uz viņu drošību un veselības aizsardzību;

tā kā drošības un veselības aizsardzības pasākumi attiecībā uz strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti, nedrīkstētu būt nelabvēlīgi sievietēm darba tirgū, ne arī kaitēt direktīvām par vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm;

tā kā daži darbību veidi strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti, var radīt īpašu risku tikt pakļautām bīstamu faktoru, procesu vai darba apstākļu iedarbībai; tā kā tādēļ šādu risku iespējamība jānovērtē, un novērtējuma rezultāts jāpaziņo strādājošām sievietēm un/vai viņu pārstāvjiem;

tā kā turklāt, ja minētā novērtējuma rezultāti norāda, ka pastāv risks, kas var negatīvi ietekmēt strādājošas sievietes drošību vai veselību, būtu jāparedz noteikumi šādas darbinieces aizsardzībai;

tā kā strādājošas grūtnieces un strādājošas sievietes, kuras baro bērnu ar krūti, nedrīkst veikt darbības, kas novērtētas kā tādas, kuru laikā pastāv risks tikt pakļautai konkrētu sevišķi bīstamu faktoru vai darba apstākļu iedarbībai, kas apdraud drošību un veselību;

tā kā attiecībā uz strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti, būtu jāparedz noteikums, ka nedrīkst likt šīm sievietēm veikt nakts darbu, kur šāds noteikums ir vajadzīgs viņu drošībai un veselības aizsardzībai;

tā kā strādājošas grūtnieces, sievietes, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošas sievietes, kas baro bērnu ar krūti, ir mazāk aizsargātas, viņām jāpiešķir tiesības uz vismaz 14 nedēļas ilgu nepārtrauktu grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu, ko piešķir pirms un/vai pēc dzemdībām, kā arī obligāti jāpiešķir vismaz divas nedēļas ilgs grūtniecības un dzemdību atvaļinājums pirms un/vai pēc dzemdībām;

tā kā strādājošu grūtnieču, sieviešu, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošu sieviešu, kas baro bērnu ar krūti, fiziskās un garīgās veselības stāvoklim var kaitēt atlaišanas draudi tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar viņu stāvokli; tā kā šāda atlaišana būtu jāaizliedz;

tā kā darba organizācijas pasākumiem attiecībā uz strādājošu grūtnieču, sieviešu, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošu sieviešu, kas baro bērnu ar krūti, veselības aizsardzību ir nozīme tikai tad, ja saglabā arī no darba līguma izrietošās tiesības, tostarp saglabā darba samaksu un/vai tiesības uz atbilstīgu pabalstu;

tā kā turklāt noteikumam par grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu ir nozīme tikai tad, ja saglabā arī no darba līguma izrietošās tiesības un/vai tiesības uz atbilstīgu pabalstu;

([1]) OV L 183, 29.6.1989., 1. lpp.

▼B

tā kā atbilstīga pabalsta jēdziens grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma gadījumā jāuzskata par tehnisku atskaites punktu, lai noteiktu aizsardzības minimālo līmeni, un nekādā gadījumā to nevajadzētu interpretēt kā norādījumu grūtniecību pielīdzināt slimībai,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I IEDAĻA

MĒRĶIS UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Mērķis

1. Šīs direktīvas, kas ir desmitā atsevišķā direktīva Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punkta nozīmē, mērķis ir īstenot pasākumus, lai veicinātu drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošanu strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti.

2. Direktīvas 89/391/EEK noteikumus, izņemot 2. panta 2. punktu, pilnībā piemēro visai 1. punktā minētai jomai, neskarot jebkādus stingrākus un/vai īpašus šajā direktīvā ietvertos noteikumus.

3. Ar šo direktīvu nedrīkst samazināt to katrā valstī šīs direktīvas pieņemšanas dienā pastāvošo aizsardzības līmeni, ko nodrošina strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā:

a) *strādājoša grūtniece* ir strādājoša grūtniece, kas informē darba devēju par savu stāvokli saskaņā ar valsts tiesību aktiem un/vai valsts praksi;

b) *sieviete, kas strādā pēcdzemdību periodā*, ir sieviete, kas strādā pēcdzemdību periodā, kā noteikts valsts tiesību aktos un/vai saskaņā ar valsts praksi, un kura informē darba devēju par savu stāvokli saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem un/vai praksi;

c) *strādājoša sieviete, kas baro bērnu ar krūti*, ir strādājoša sieviete, kas baro bērnu ar krūti, kā noteikts valsts tiesību aktos un/vai saskaņā ar valsts praksi, un kura informē darba devēju par savu stāvokli saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem un/vai praksi.

II IEDAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

3. pants

Vadlīnijas

1. Apspriežoties ar dalībvalstīm, un ar Darba drošības, higiēnas un veselības aizsardzības padomdevējas komitejas palīdzību Komisija izstrādā vadlīnijas par to, kā novērtēt ķīmiskus, fizikālus un bioloģiskus faktorus un rūpnieciskos procesus, kurus uzskata par bīstamiem 2. pantā definēto darbinieču drošībai vai veselībai.

▼B

Pirmajā daļā minētās vadlīnijas attiecas arī uz darba kustībām un pozām, garīgu un fizisku nogurumu, kā arī uz citiem fiziskās un garīgās slodzes veidiem, kas saistīti ar darbu, ko veic 2. pantā definētās darbinieces.

2. Šā panta 1. punktā minētās vadlīnijas paredzētas, lai uz to pamata varētu veikt 4. panta 1. punktā minēto novērtējumu.

Tālab dalībvalstīm šīs vadlīnijas jādara zināmas visiem darba devējiem un visām strādājošām sievietēm un/vai viņu pārstāvjiem attiecīgajā dalībvalstī.

4. pants

Novērtējums un informēšana

1. Sakarā ar visām darbībām, kuras varētu būt saistītas ar īpašu risku tikt pakļautai to faktoru, procesu vai darba apstākļu iedarbībai, kuru neizsmeļošs uzskaitījums sniegts I pielikumā, darba devējs novērtē šīs iedarbības raksturu, pakāpi un ilgumu uz 2. pantā definētajām darbiniecēm attiecīgajā uzņēmumā un/vai organizācijā, novērtējot to tieši vai izmantojot Direktīvas 89/391/EEK 7. pantā minētos aizsardzības un profilakses dienestus, lai:

— novērtētu visus riskus, kas var negatīvi ietekmēt drošību vai veselību, kā arī visu iespējamo ietekmi uz 2. pantā minēto strādājošu sieviešu grūtniecību vai barošanu ar krūti,

— pieņemtu lēmumu par to, kādi pasākumi būtu jāveic.

2. Neierobežojot Direktīvas 89/391/EEK 10. pantu, 2. pantā definētās darbinieces un darbinieces, kas varētu būt kādā no 2. pantā minētajām situācijām, attiecīgajā uzņēmumā un/vai organizācijā un/vai viņu pārstāvjus informē par 1. punktā minētā novērtējuma rezultātiem un par visiem pasākumiem, kas veicami attiecībā uz drošību un veselības aizsardzību darbā.

5. pants

Rīcība pēc novērtējuma rezultātu saņemšanas

1. Neierobežojot Direktīvas 89/391/EEK 6. pantu, ja 4. panta 1. punktā minētā novērtējuma rezultāti atklāj risku, kas var negatīvi ietekmēt drošību vai veselību, vai ietekmi uz 2. pantā definēto darbinieču grūtniecību vai barošanu ar krūti, tad darba devējs veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka, uz laiku mainot attiecīgās darbinieces darba apstākļus un/vai darba laiku, viņa netiek pakļauta šādam riskam.

2. Ja attiecīgās darbinieces darba apstākļu un/vai darba laika maiņa tehniski un/vai objektīvi nav iespējama, vai tā nav pieņemama pienācīgi pamatotu iemeslu dēļ, darba devējs veic vajadzīgos pasākumus, lai attiecīgo darbinieci pārceltu citā darbā.

▼B

3. Ja attiecīgās darbinieces pārcelšana citā darbā tehniski un/vai objektīvi nav iespējama, vai tā nav pieņemama pienācīgi pamatotu iemeslu dēļ, tad saskaņā ar valsts tiesību aktiem un/vai valsts praksi attiecīgajai darbiniecei piešķir atvaļinājumu uz laiku, kas vajadzīgs viņas drošībai vai veselības aizsardzībai.

4. Šā panta noteikumus piemēro *mutatis mutandis* gadījumā, ja darbiniecei, kas veic saskaņā ar 6. pantu aizliegtu darbību, iestājas grūtniecība vai viņa uzsāk bērna barošanu ar krūti un informē par to savu darba devēju.

6. pants

Gadījumi, kuros aizliegta pakļaušana zināmai iedarbībai

Papildus vispārīgajiem noteikumiem par darbinieku aizsardzību, jo īpaši tiem, kas attiecas uz iedarbības robežlielumiem darba vietā:

1. Strādājošām grūtniecēm, kas definētas 2. panta a) punktā, nekādos apstākļos nedrīkst likt veikt pienākumus, kas saskaņā ar novērtējuma rezultātiem saistīti ar risku tikt pakļautai II pielikuma A iedaļā uzskaitīto faktoru un darba apstākļu iedarbībai, kura varētu apdraudēt drošību un veselību.

2. Strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti un kas definētas 2. panta c) punktā, nekādos apstākļos nedrīkst likt veikt pienākumus, kas saskaņā ar novērtējuma rezultātiem saistīti ar risku tikt pakļautai II pielikuma B iedaļā uzskaitīto faktoru un darba apstākļu iedarbībai, kura varētu apdraudēt drošību un veselību.

7. pants

Nakts darbs

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka 2. pantā minētām darbiniecēm neliek veikt nakts darbu viņu grūtniecības laikā un pēcdzemdību periodā, kura ilgumu nosaka drošības un veselības aizsardzības jomā kompetentā valsts iestāde pēc tam, kad saskaņā ar dalībvalstu noteiktajām procedūrām tai iesniegta medicīniska izziņa, kurā norādīts, ka tas vajadzīgs attiecīgās darbinieces drošībai vai veselībai.

2. Saskaņā ar valsts tiesību aktiem un/vai valsts praksi šā panta 1. punktā minētajiem pasākumiem jāparedz iespēja:

a) pāriet uz darbu dienā vai

b) saņemt atvaļinājumu vai pagarināt grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu gadījumos, ja pāreja uz darbu dienā tehniski un/vai objektīvi nav iespējama, vai tā nav pieņemama pienācīgi pamatotu iemeslu dēļ.

▼B

8. pants

Grūtniecības un dzemdību atvaļinājums

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka 2. pantā definētajām darbiniecēm saskaņā ar valsts tiesību aktiem un/vai praksi pirms un/vai pēc dzemdībām ir tiesības saņemt grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu, kas ilgst vismaz 14 nedēļas pēc kārtas.

2. Šā panta 1. punktā paredzētajā grūtniecības un dzemdību atvaļinājumā jāiekļauj obligāts vismaz divu nedēļu ilgs grūtniecības un dzemdību atvaļinājums, ko piešķir pirms un/vai pēc dzemdībām saskaņā ar valsts tiesību aktiem un/vai praksi.

9. pants

Īslaicīga prombūtne veselības pārbaužu veikšanai pirmsdzemdību periodā

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka 2. panta a) punktā definētajām strādājošām grūtniecēm ir tiesības saskaņā ar valsts tiesību aktiem un/vai praksi atstāt darba vietu, nezaudējot izpeļņu, lai ierasties uz veselības pārbaudēm pirmsdzemdību periodā, ja šādas pārbaudes jāveic darba laikā.

10. pants

Atlaišanas aizliegums

Lai garantētu, ka darbinieces, kas definētas 2. pantā, var izmantot savas tiesības attiecībā uz drošību un veselības aizsardzību, kā atzīts saskaņā ar šo pantu, jānosaka, ka:

1) dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai aizliegtu 2. pantā definēto darbinieču atlaišanu laikposmā no viņu grūtniecības sākuma līdz 8. panta 1. punktā minētā grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma beigām, izņemot ārkārtējus gadījumus, kas nav saistīti ar viņu stāvokli un kuros ir atļauta atlaišana saskaņā ar valsts tiesību aktiem un/vai praksi, un, attiecīgā gadījumā, ja kompetentā iestāde ir tam piekritusi;

2) ja 2. pantā definēto darbinieci atlaiž 1. punktā minētajā laikposmā, darba devējam jāsniedz pienācīgs rakstisks pamatojums;

3) dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai 2. pantā definētās darbinieces aizsargātu no tādas atlaišanas sekām, kas saskaņā ar 1. punktu ir nelikumīga.

11. pants

Tiesības, kas izriet no darba līguma

Lai garantētu, ka 2. pantā definētās darbinieces var izmantot savas tiesības attiecībā uz drošību un veselības aizsardzību, kā atzīts šajā pantā, jānosaka turpmākais:

1. Gadījumos, kas minēti 5., 6. un 7. pantā, no darba līguma izrietošās tiesības, kas attiecas uz darba līgumu, ieskaitot 2. pantā definēto darbinieču darba samaksas saglabāšanu un/vai tiesības uz atbilstīgu pabalstu, jānodrošina saskaņā ar valsts tiesību aktiem un/vai valsts praksi.

▼B

2. Gadījumā, kas minēts 8. pantā, jānodrošina:

a) tiesības, kas saistītas ar 2. pantā definēto darbinieču darba līgumu un kas nav minētas šā punkta b) apakšpunktā;

b) darba samaksas saglabāšana un/vai tiesības uz atbilstīgu pabalstu 2. pantā definētajām darbiniecēm.

3. Pabalstu, kas minēts 2. punkta b) apakšpunktā, uzskata par atbilstīgu, ja tas garantē vismaz tādus ienākumus, kas ir līdzvērtīgi ienākumiem, kurus attiecīgā darbiniece saņemtu, ja darba pārtraukums būtu saistīts ar viņas veselības stāvokli, ievērojot valsts tiesību aktos noteikto pabalsta maksimālo apmēru.

4. Dalībvalstis var noteikt, ka tiesības uz 1. punktā un 2. punkta b) apakšpunktā minēto darba samaksu vai pabalstu ir tad, ja attiecīgā darbiniece ir izpildījusi šādu izmaksu nosacījumus, kas paredzēti saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

Nekādā ziņā nedrīkst paredzēt nosacījumus, ar kādiem sievietei būtu jābūt nodarbinātai vairāk nekā 12 mēnešus tieši pirms paredzamā dzemdību datuma.

12. pants

Tiesību aizsardzība

Dalībvalstis savās tiesību sistēmās ievieš vajadzīgos pasākumus, lai visas darbinieces, kas uzskata, ka viņu tiesības ir aizskartas, jo nav izpildītas šīs direktīvas prasības, varētu celt prasību tiesā un/vai saskaņā ar valsts tiesību aktiem un/vai praksi izmantot citu kompetentu iestāžu palīdzību.

13. pants

Pielikumu pielāgošana

1. Tīri tehniskus I pielikuma labojumus, ievērojot tehnikas sasniegumus, izmaiņas starptautiskos noteikumos vai specifikācijās, kā arī jaunākos atklājumus jomā, uz ko attiecas šī direktīva, pieņem saskaņā ar Direktīvas 89/391/EEK 17. pantā noteikto procedūru.

2. Grozījumus II pielikumā drīkst izdarīt vienīgi saskaņā ar Līguma 118.a pantā noteikto procedūru.

14. pants

Nobeiguma noteikumi

1. Dalībvalstīs stājas spēkā vajadzīgie normatīvie un administratīvie akti, lai izpildītu šīs direktīvas prasības ne vēlāk kā divus gadus pēc tās pieņemšanas vai tās nodrošina, ka ne vēlāk kā divus gadus pēc šīs direktīvas pieņemšanas darba devēji un darbinieki ar koplīgumiem ievieš attiecīgos noteikumus, un attiecīgos tiesību aktos dalībvalstis paredz visus vajadzīgos noteikumus, lai viņi jebkurā brīdī varētu garantēt šajā direktīvā noteiktos rezultātus. Par to dalībvalstis tūlīt informē Komisiju.

▼B

2. Pieņemot 1. punktā minētos pasākumus, dalībvalstis tajos atsaucas uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarīt šādas atsauces.

3. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu būtiskos noteikumus, ko tās jau pieņēmušas vai pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

▼M1

_____

▼B

15. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

▼B

I PIELIKUMS

NEIZSMEĻOŠS FAKTORU, PROCESU UN DARBA APSTĀKĻU UZSKAITĪJUMS,

kas minēts 4. panta 1. punktā

A. **Faktori.**

1. *Fizikāli faktori*, kurus uzskata par tādiem, kas izraisa augļa bojājumus un/vai var izraisīt placentas atdalīšanos, konkrēti:

a) triecieni, vibrācija vai kustība;

b) smagumu pārvietošana, kas saistīta ar risku, jo īpaši dorsolumbāra rakstura risku;

c) troksnis;

d) jonizējošais starojums (*);

e) nejonizējošais starojums;

f) pazemināta vai paaugstināta gaisa temperatūra;

g) darba kustības un pozas, pārvietošanās uzņēmumā vai ārpus tā, garīgs un fizisks nogurums, kā arī citi fiziski apgrūtinājumi, kas saistīti ar darbībām, ko veic 2. pantā definētās darbinieces.

▼M2

2. *Bioloģiski faktori*.

Bioloģiskie faktori, kas pieder pie 2., 3. un 4. riska grupas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/54/EK ([1]) 2. panta otrās daļas 2., 3. un 4. punkta nozīmē, ja ir zināms, ka šie faktori vai ārstnieciskie pasākumi, kuri jāveic saistībā ar šiem faktoriem, apdraud grūtnieces un nedzimušā bērna veselību, un ja tie vēl nav uzskaitīti II pielikumā.

▼B

3. *Ķīmiskās vielas*.

Šādas ķīmiskās vielas, ja zināms, ka tās apdraud grūtnieces un nedzimušā bērna veselību, un ja tās vēl nav uzskaitītas II pielikumā:

▼M2

a) ķīmiskās vielas un maisījumi, kas atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1272/2008 ([2]) minētajiem klasificēšanas kritērijiem vienā vai vairākās turpmāk minētajās bīstamības klasēs un bīstamības kategorijās ar vienu vai vairākiem turpmāk minētajiem bīstamības apzīmējumiem, ja tās vēlnav uzskaitītas II pielikumā:

— cilmes šūnu mutagenitāte, 1.A, 1.B vai 2. kategorija (H340, H341),

— kancerogenitāte, 1.A, 1.B vai 2. kategorija (H350, H350i, H351),

(*) Sk. Direktīvu 80/836/*Euratom* (OV L 246, 17.9.1980, 1. lpp).

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/54/EK (2000. gada 18. septembris) par darba ņēmēju aizsardzību pret risku, kas saistīts ar bioloģisku aģentu iedarbību darba vietā (septītā atsevišķā direktīva saskaņā ar Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punktu) (OV L 262, 17.10.2000., 21. lpp.).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1272/2008 (2008. gada 16. decembris) par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakošanu un ar ko groza un atceļ Direktīvas 67/548/EEK un 1999/45/EK un groza Regulu (EK) Nr. 1907/2006 (OV L 353, 31.12.2008., 1. lpp.).

▼M2

— toksiska ietekme uz reproduktīvo funkciju, 1.A, 1.B vai 2. kategorija vai ar ietekmi uz laktāciju vai laktācijas procesu saistīta papildu kategorija (H360, H360D, H360FD, H360Fd, H360Df, H361, H361d, H361fd, H362),

— toksiska ietekme uz īpašu mērķorgānu pēc vienreizējas iedarbības, 1. vai 2. kategorija (H370, H371);

b) ķīmiskās vielas, kas uzskaitītas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/37/EK ([1]) I pielikumā;

▼B

c) dzīvsudrabs un dzīvsudraba atvasinājumi;

d) amitozi izraisoši medikamenti;

e) oglekļa monoksīds;

f) bīstamas ķīmiskās vielas, kas iekļūst organismā caur ādu.

▼M2

B. **Procesi.**

Rūpnieciskie procesi, kas uzskaitīti Direktīvas 2004/37/EK I pielikumā.

▼B

C. **Darba apstākļi.**

Darbs pazemes šahtās kalnrūpniecībā.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/37/EK (2004. gada 29. aprīlis) par darba ņēmēju aizsardzību pret risku, kas saistīts ar kancerogēnu vai mutagēnu iedarbību darbā (Sestā atsevišķā direktīva Padomes Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punkta nozīmē) (OV L 158, 30.4.2004., 50. lpp.).

▼B

II PIELIKUMS

NEIZSMEĻOŠS FAKTORU UN DARBA APSTĀKĻU UZSKAITĪJUMS,

kas minēts 6. pantā

A. **Strādājošas grūtnieces, kas definētas 2. panta a) punktā.**

1. *Faktori.*

a) Fizikāli faktori.

Darbs paaugstināta atmosfēras spiediena apstākļos, piemēram, darbs augstspiediena kamerās un zemūdens niršana.

b) Bioloģiski faktori.

Šādi bioloģiskie faktori:

— toksoplazma,

— masaliņu vīruss,

ja vien nav pierādīts, ka strādājošās grūtnieces ir atbilstīgi aizsargātas pret šādu faktoru iedarbību vakcinējoties.

c) Ķīmiskās vielas.

Svins un svina atvasinājumi, ciktāl šīs vielas var absorbēt cilvēka organisms.

2. *Darba apstākļi.*

Darbs pazemes šahtās kalnrūpniecībā.

B. **Strādājošām sievietēm, kas savus bērnus baro ar krūti, 2. panta c) punkta nozīmē.**

1. *Faktori.*

a) Ķīmiskās vielas.

Svins un svina atvasinājumi, ciktāl tos var absorbēt cilvēka organisms.

2. *Darba apstākļi.*

Darbs pazemes šahtās kalnrūpniecībā.

▼B

Padomes un Komisijas paziņojums par Direktīvas 92/85/EEK 11. panta 3. punktu, kas ierakstīts Padomes 1608. sanāksmes protokolā (Luksemburgā, 1992. gada 19. oktobrī)

PADOME UN KOMISIJA paziņo:

"Nosakot 11. panta 2. punkta b) apakšpunktā un 3. punktā minēto pabalstu apmēru, tīri tehnisku iemeslu dēļ atsaucas uz tā pabalsta apmēru, ko darbiniece saņemtu gadījumā, ja darba pārtraukums būtu saistīts ar viņas veselības stāvokli. Šāda atsauce nekādā gadījumā nav paredzēta, lai grūtniecību un dzemdības pielīdzinātu slimībai. Valsts sociālās nodrošināšanas likumu kopums visās dalībvalstīs paredz, ka par prombūtni no darba slimības dēļ izmaksā pabalstu. Saistība ar šādu pabalstu attiecīgajā formulējumā paredzēta vienīgi, lai iegūtu konkrētu, fiksētu atskaites summu visās dalībvalstīs, kas ļauj noteikt izmaksājamā grūtniecības un dzemdību pabalsta minimālo apmēru. Atsevišķās dalībvalstīs izmaksātos pabalstus, kas pārsniedz šajā direktīvā paredzēto pabalstu apmēru, protams, saglabā iepriekšējā apmērā. Tas ir skaidrs no direktīvas 1. panta 3. punkta."